

Hakkımda Verilen Zamanın Adıyaman Valisi ve İçişleri Bakanlığı Personel Genel Müdürünün Kararı Üzerine

AÇILAN DAVALAR SONUCU

ANAYASA MAHKEMESİNCE VERİLEN KARARIN TAHLİLİ VE ELEŞTİRİSİ

Ramazan SODAN / E. Vali

Adıyaman Valiliği SODES uygulamaları nedeniyle müfettişçe, o tarihte sehven yapılan hatalardan dolayı 10 görevli için “*tazmin raporu*” düzenlenmiştir. Vergi dairesi de Adıyaman Valisi olarak yalnız benim ikramiyem olan Kuveyt Türk’teki 109 bin TL hesabımı 26.02.2020 tarihinde haksız yere “*haciz*” etmiştir.

İçişleri Bakanlığı’na 01.06.2020 tarihinde şikâyette bulundum. Görevlilerce görevlerinin ihmal edildiğini, yargı kararlarına aykırı işlem yapıldığını, zarara uğratıldığımı bunda dönemin yetkililerinin de kusurlu olduğunu bildirdim.

İçişleri Bakanlığı Personel Genel Müdürlüğüne, 4483 sayılı Kanu-

nun 7. maddesi gereğince şikâyetimin yetkili mercice incelettiler bir karar verilmesi gerekirken, Kanunun bu maddesi uygulanmamış, Kanuna aykırı olarak şikâyet dilekçemin, Adıyaman Valiliğince işlemden kaldırıldığı anlaşıldığı gerekçe gösterilerek İçişleri Bakanlığı Personel Genel Müdürlüğüne “03.11.2020’de Adıyaman Valiliğince işlemden kal-

dırıldığı anlaşıldığından, idari olarak yapılacak bir işlem bulunmamaktadır” cevabı verilmiştir (Personel Genel Müdürlüğü 03.01.2020 gün ve 16045 sayılı yazısı).

Hâlbuki bir Valinin şikâyet dilekçesini ne Adıyaman Valiliği ne de Personel Genel Müdürü kaldırabilir. Ancak yetkili mercice İçişleri Bakanınca inceletilerek karar verilebilir. Bu halde bile yargı yolu açıktır.

Ben konuyu idari yargıya taşıdım. Ankara 1. İdare Mahkemesinin 30.12.2021 gün ve E.2020/2023, K.2021/2419 sayılı kararı ile “Borç tebliğ işleminin hukuka aykırı olduğu iddiaların somut, şüpheden uzak delillere dayandığı, davacı iddialarının değerlendirilmesi, incelenmesi, sonucuna göre soruşturma gerekiyorsa, soruşturma açılması, gerekmiyorsa dosyada soruşturma açılmaması yönünde karar verilmesi” gerekçesi ile idarenin işlemini iptal edilmiştir.

İdare anılan kararı istinafa götürmüş, Ankara Bölge İdare Mahkemesi 10. İdari Dava Dairesinin 13.04.2022 gün ve E:2022/1560 sayılı kararı ile verilen idare mahkemesi kararı iptal edilmiştir.

Bu karar tarafımca Anayasa Mahkemesine götürülmüştür. Anayasa Mahkemesi, 06.05.2022 günlü bireysel başvurumu 26.6.2024 gün ve 20212/25375 sayılı kararı ile kesin karara bağlamıştır.

“Mahkeme kararlarında bariz takdir hatası veya açık bir keyfilik oluşturan bir hususun da bulunmadığı dikkate alındığında ihlal iddialarının kanun yolu şikâyeti niteliğinde olduğu anlaşılmaktadır.

Açıklanan gerekçelerle başvurunun, diğer kabul edilebilirlik şartları incelenmeksizin, açıkça dayanaktan yoksun olması nedeniyle kabul edilemez olduğuna, yargılama giderlerinin başvuru üzerinde bırakılmasına” kesin olarak karar verildi.

İstinaf kararının kanunsuzluğunu da 04.08.2022 tarihinde Hâkim Savcılar Kuruluna ilettim.

Anayasa’nın 36. maddesine göre herkes şikâyet hakkına ve hak özgürlüğüne sahiptir.

Yargıtay 4. Hukuk Dairesi de 06.05.2019 gün ve E.2018/5207, K.2019/2590 sayılı Kararı ile “Anayasa’nın 36. maddesi şikâyet hakkını tanıdığı, hak arama özgürlüğü bu şekilde güvence altına alınmış olup, kişiler gerek yargı mercileri önünde gerekse yetkili kurum ve kuruluşlara başvurmak suretiyle kendilerine zarar verenlere karşı haklarının korunmasını, yasal işlem yapılmasını isteme hakkına sahiptir.” diyerek içtihat kararını vermiştir. Yine emsal içtihat kararları vardır.

Danıştay içtihatlarının birçok kararında somut şikâyetlerin işlem konusu yapılması, incelenmesi gerekir.

Aynı yönde Danıştay 2. Dairesinin bir kararında “somut şikâyetler işleme konularak yetkili mercice bir karar verilmesi gerekir”,

Danıştay 2. Dairesinin 17.10.2003 gün E.2003/2060 sayılı kararında yine “isim adres belirtilen şikâyetlerin işleme konulması” yönünde içtihat kararları vardır.

Şikâyetim işleme konulmadığı gibi yetkisi olmayan mercilerce de ortadan kaldırılmıştır.

Bu durumda, anılan istinaf kararı, hem yargı içtihatlarına hem 4483 sayılı Kanuna aykırıdır.

Şimdi Anayasa Mahkemesi, anılan kararı ile bu açık açık aykırılıkları yanlış yorumlamıştır.

Kanuna aykırılıklar, bireysel başvuruda belirtildiği halde Anayasa Mahkemesi “İdare ve istinaf mahkemesi kararlarında bariz takdir hatası veya açık bir keyfilik oluşturan bir husus bulunmamaktadır” demektedir.

Hâlbuki istinaf kararında bariz bir kanunsuzluk ve keyfilik vardır.

Yine Mahkemece, “iddiaların kanun yolu şikâyeti niteliğinde olduğu anlaşılmaktadır” diyerek başvurum reddedilmiştir.

Kanun yolu ile şikâyeti için de tarafıma Adalet Bakanlığınca, idari yargı kararlarında kanun yolu şikâyetinin olmadığı bildirildi.

Hukuki mercilere arz olunur.

30.09.2024

Netice olarak ben şikâyet hakkımı ve hak arama özgürlüğümü kullanamadım.